

Чрез Административен съд – Варна (АдСВ)
адм. дело № 75 /2012 г., XXII състав
До Върховния административен съд

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от **Юлиян Атанасов Чолаков**, физическо лице
и от **Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията - СОПА**

чрез адв. МАРИН МАРИНОВ от АК - Варна,
ул."Полк. Свещаров" № 14, Варна 9000

СРЕЩУ решение № 631 от 09.03.2012 г. по адм. дело № 75 от 2012 г. на АдСВ

Уважаеми Върховни съдии,

С горепосоченото решение съдът е разгледал по същество и е отхвърлил като **неоснователна** жалбата на СОПА против Решение № 19 от 14.12.2011 г. на зам. директора на ОДМВР – гр. Варна за отказ за предоставяне на достъп по заявление вх.№ ЗДОИ-15/30.11.2011 г., но в действителност адресат на Решение № 19 от 14.12.2011 г. е Юлиян Чолаков като физическо лице и такава жалба не е подавана от СОПА. Т.е. съдът е нарушил забраната за *plus petitum*, разглеждайки оплакване, с което не е сезиран. Ето защо решението в тази му част е **недопустимо**.

I. РЕШЕНИЕТО ПРОТИВОРЕЧИ НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

1. Нарушен е чл.4 ал.1 от ЗДОИ. Прието е, че за достъп до исканата обществена информация се прилага НПК като специален закон. Този извод е категорично неправилен. Нито един от 10-те въпроса в заявлението не се отнася до материя, която е свързана с прилагането на НПК. В заявлението не са поставяни въпроси, свързани с хода на каквото и да било наказателно производство.

Всички разсъждения на съда за това, че първите два въпроса в заявлението били за някакви действия по наказателно преследване противоречат на чл.56 от ЗМВР. Предупрежденията, направени по реда на този текст са финални актове на административни процедури, които не са елемент от динамичния фактически състав на едно наказателно производство, та за тях да се прилага НПК, а не ЗДОИ.

2. Самото приемане, че НПК е специален по отношение на ЗДОИ е само по себе си съмнително. НПК е нормативен акт, който урежда много по-широк кръг обществени отношения, отколкото ЗДОИ.

II. СЪЩЕСТВЕНИ ПРОЦЕСУАЛНИ НАРУШЕНИЯ.

1. Нарушен е чл.12 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Не са обсъдени всички доводи в жалбата и пледоарията по същество.

2. В решението на практика липсват мотиви по отношение на точки от 3-та до 10-а в заявлението.

3. Съдът се е позовал като доказателство на акта, който е предмет на оспорване, нарушавайки правилото **Scriptum pro scribente nihil probat, sed contra scribentem** (Написаното не доказва нищо в полза на този, който го е писал, а срещу него), т.е. от фактическите твърдения в оспорения акт могат да се ползват само признанията, така че обстоятелството, че протоколът, съставен на Юлиян Чолаков е приложен към прокурорска преписка следва да се приеме за недоказан.

III. НЕОБОСНОВАНОСТ.

1. Необосновано съдът е приел, че не е спорно между страните, че информацията относно отправените устни предупреждения не се съдържа в материален носител. Не би следвало да е спорно обратното – това, че информацията се съдържа в материален носител. Това е така, защото според доверителя ми Чолаков **такъв материален носител съществува и това са мозъците на полицаите**, отправили устните предупреждения,

както и мозъците на техните началници, наредили им какво да сторят. Ответникът не е твърдял обратното и едва ли би го направил, тъй като в противен случай ще излезе, че служителите на МВР са безмозъчни същества. Едва ли това е искал да каже съдът. (?)

2. Необоснован е изводът на съда, че въпросите в точки от 3 до 10 не са свързани с искане за предоставяне на обществена информация по смисъла на ЗДОИ. По въпроси 3, 4 и 5 е лесно да се установи за кого се отнася предупреждението по чл.56 от ЗМВР от самото него и за никакво тълкуване на нормативни актове не може да става и дума. По отношение на въпрос № 6 след като органът е отправил предупреждения, той би следвало да знае дали е разрешено или забранено „на гражданите и гостите на Варна да слизат по преминаващите през имотите на ТИМ стълбички от Морската градина към Алеята и плажа?“ В противен случай ще излезе, че предупрежденията са лишени от каквото и да е основание. Последното разбира се е вярно, но за да бъде доказано, именно затова са исканията по т.1 и 2 от заявлението. По точки от 7 до 10 не става дума за правно тълкуване, а за фактически действия на органите на МВР по обосноваването на техните действия, свързани с крайбрежната алея.

С оглед вътрешното убеждение на върховните съдии обръщам внимание, че забележителните осем страници на съдебното решение са признак, че във Варна не само полицейските служители, но и съдът е **респектиран от групировката ТИМ**, позволили си да забранят на граждани, граждански организации и геодезисти да навлизат в необозначените им “частни” имоти на крайбрежната алея и да се измерва откъде е минавала бреговата линия до 1979 г. Защото е публична тайна, че терените и от двете страни на тази линия могат да са само изключителна държавна собственост, но въпреки това 122 дка от тях са „продадени“ без търг по 100 лв/м² на ТИМ. Затова нервничат полицаи и прокурори и преследват граждани, а темата дали владее или не владее ТИМ зоната на бреговата линия до 1979 г., представляваща част от югоизточната граница на Европейския съюз, остава абсолютно табу.

Поради изложените съображения МОЛЯ да обезсилите решението в частта, с която АдСВ е отхвърлил НЕПОДАВАНА жалба на СОПА срещу изричен отказ, а в останалата част по жалбата на Юлиан Чолаков да я уважите, като укажете на административния орган срок, в който да предостави изцяло поисканата информация, като присъдите и разноските за двете инстанции.

Представям копие на разписка от 22.03.2012 г. за платени **10 лева** с пощенски запис по сметката на ВАС в БНБ-ЦУ **IBAN: BG62 BNBG 9661 3100 1780 01, BIC: BNBGBGSD**, представляващи 5 лв ДТ за разглеждане на касационната жалба по адм.д.№ 1859 /2011 г. по описа на Административен съд - Бургас и 5 лв за касационната жалба по настоящото адм.д. № 75 /2012 г. по описа на АдСВ.

3/0293/PS9004002XARU VARNA-4	K.O. 22.03.2012
РАЗПИСКА	
=====	
С У М А	: 10.00
ПРЕВ. ТАКСА	: 0.35
ТАКСА ЗА УСЛУГИ	: 0.50 ЛН
О Б Щ А С У М А:	10.85
ПОЛУЧАТЕЛ: 1000.ВАС ДТ БЕЛ01859 /11 И 75/12	
ПОДАТЕЛ : 9004.ЮЛИЯН АТАНАСОВ ЧОЛАКОВ	
КАСИЕР:	

Приложение: Препис от жалбата.

Гр. Варна, 23.03.2012 г.

С уважение: